

[Ludvig Christensen.]

helst ændrede Afstemningsregler, være blevet vedtaget i Fagorganisationerne i denne Situation; dertil kunde Organisationernes Medlemmer alt for vel se, at der af de Forhandlinger, som finder Sted paa Rigsdagen, kunde fremgaa ændrede Forhold, som gør det ganske urimeligt, at de i Øjeblikket skulde gaa ind paa Lønreduktioner.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Odelæggelsen af Kronen. Det tror jeg, vi kan tage en meget lang Dyst om. Jeg skal ikke komme langt ind paa det, men vil dog gerne have Lov til at udtale, at jeg synes, man fra konservativ Side skal tale saa sagte. De Artikler, som „Berlingske Tidende“ i nogle Dage har indeholdt, er det allerbedste Forsøg paa netop at faa slaaet Kronen ned, men de er ikke det væsentlige. Hvem var det, der stærkest under Forhandlingerne i Valutaudvalget hævdede, at Importørerne skulde have Lov til at faa en saa stor Procentdel af 1931-Importen hjem, og ønskede Frilisten saa stor som muligt? Og efter at man har faaet gennemført det og derved sikret praktisk talt, at Landbrugets Importindtægter falder endnu mere, sikret en Overskudsindførsel, er det givet, at man, naar man giver en Valutalov, saa at Regeringen faktisk ikke er i Stand til at regulere Indførselen i tilstrækkelig Grad i valutamæssig Henseende, sagtens ude paa Møderne kan staa og sige: Se til den Regering, hvor Kronen falder! Men staa op og sige med det samme: Vi maa erkende, at det bl. a. er vor Skyld, fordi vi ikke har villet give Regeringen Mulighed for gennem Valutalovgivning at foretage de nødvendige Begrænsninger af Indførselen, det gør man bare ikke. Jeg tror derfor nok, det vilde være heldigt, om man fra den Side var lidt mindre jesuitisk.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen), der talte om den uværdige Maade, hvorpaa dette Forlig var kommet i Stand, skal jeg blot bede om, i sit eget Parti at skaffe sig Underretning om, hvordan Forhandlingerne er foregaaet tidligere. Jeg kan nævne, at i 1927 deltog det konservative Folkeparti i en lang, lang Række Forhandlinger, som vi andre slet ikke fik Lov til at deltage i — altsaa paa nøjagtig samme Maade, som det er sket her —, men i denne Situation er det de Konservatives egen Skyld, at de ikke er med, medens det den Gang ikke var vor Skyld. Det er altsaa ikke noget nyt, der er foregaaet.

Jeg skal fremdeles anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Lange: Naar det ærede Medlem (Ludvig Christensen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, udtalte, at vi fra konservativ Side og særlig vor Presse gerne ønskede at spille under Dække med de opløsende Kræfter i Samfundet, er det et Angreb, jeg føler, vi ikke behøver at forsvare os overfor. Dette Angreb er alt for urimeligt til, at et Forsvar behøver at føres.

Det ærede Medlem udtalte overfor min Paavisning af, at Københavns Kommune ogsaa i visse Situationer var gaaet til Lønedsættelse, at naar Staten foretog Lønedsættelser, var det selvfølgelig, at Københavns Kommune fulgte efter. Jeg forstaar ikke denne Tale. Hvis Socialdemokratiet mener, at det var urimeligt og urigtigt, at Staten foretog Lønedsættelser, hvorfor skulde det saa være naturligt, at Københavns Kommune gjorde det samme? Og for øvrigt, da Staten sidst foretog Ændringer i sine Lønninger, der betød en Forhøjelse af visse Lønssatser, tror jeg ikke, Københavns Kommune fulgte denne Forhøjelse.

Det ærede Medlem omtalte Valutaordningen og syntes at ville give de Konservative Skyld for, at Kronen er gaaet ned. Det ærede Medlem henviste til, at vi havde ønsket 45 pCt.-Grænsen indført, men man kan ikke henvise til dette, for denne Bestemmelse er jo ikke traadt ud i Livet endnu. Ved de Valutatildelinger, der fandt Sted i Begyndelsen af denne Maaned, tog man jo ikke Hensyn til 45 pCt.-Bestemmelsen. At det vil komme, fordi man naturligvis skal opfylde Loven, er en anden Sag, men dette kan umuligt have paavirket Valutaen endnu. For øvrigt vil jeg sige, hvad jeg har sagt hver Gang, jeg om denne Sag paa mit Partis Vegne har talt i dette høje Ting, at Valutaordningen paa ingen Maade er en Sikring af Valutakurserne; det er helt andre Ting, der er afgørende for Valutakurserne, og det viser sig da ogsaa, at til Trods for, at vi gennem et Aar har indført den ene Valutaordning efter den anden, er Kronekursen stadig gaaet ned, medens man i Sverige og Norge, hvor man ikke har en saadan Ordning, i ganske anden Grad har været i Stand til at holde Kronen oppe.

Den højtærede Statsminister sagde, at jeg havde bebrejdet Regeringspressen, at den havde bragt Meddelelser om de Forslag, der var Led i den Overenskomst, der er sluttet med Partiet Venstre. Nej, jeg har ikke bebrejdet Regeringspressen dette, men jeg har bebrejdet den højtærede Statsminister, at han, naar der var truffet en saa vigtig og omfattende Afgørelse, ikke gav